

Jonas Mačiulis-Maironis

TRAKŲ PILIS

Pelėsiais ir kerpėm apaugus aukštai
Trakų štai garbinga pilis!
Jos aukštus valdovus užmigdė kapai,
O ji tebestovi dar vis.
Bet amžiai bėga, ir griūvančios sienos
Kas dieną nyksta, apleistos ir vienos!..

Kai vėjas pakyla ir drumsčias vanduo,
Ir ežeras veržias platyn, -
Banga gena bangą, ir bokšto akmuo
Paplautas nuvirsta žemyn.
Taip griūva sienos, liūdnesnės kas dieną,
Graudindamos jautrią širdį ne vieną.

Pilis! Tu tiek amžių praleidai garsiai!
Ir tiek mums davei milžinų!
Tu Vytauto didžio galybę matei,
Kad jojo tarp savo pulkų!
Kur tavo galia, garsi palikimais?
Kur ta senovė, brangi atminimais?

Nutilusios sienos, apleistos visų,
Be sargo, ginklų, be žmogaus!
Kiek primenat jūs man brangiausių laikų
Ant vieškelio amžių plataus!
Laikai brangiausi! Ar mums dar sugrįšite?
Ar vien minėsme kaip savo jaunystę?

Kada tik keliu važiavau pro Trakus,
Man verkė iš skausmo širdis;
Gaili ašarėlė beplovė skruostus
Ir mėlynas temdė akis!
Ir veltui dvasią raminti norėjau,
Aplinkui vien tamsią naktį regėjau.

TRAKAI CASTLE

With lichen and mould overgrown all around
A time-honoured castle there looms!
Its true high-born rulers now sleep below ground,
Yet Trakai outlasted their tombs.
While centuries run, its grim ruins grow older,
Deserted and lonely, they gradually moulder.

When over the castle the wind bursts to moan
The lake lying round climbs its walls:
A wave rides a wave, and a mouldering stone
Works loose and submissively falls.
The towers keep crumbling and day after day
So many a heart fill with gloom and dismay.

Old castle! Long centuries echoed your name!
Great men rose to glory with you!
You saw the Great Vytautas' power and fame,
His regiments on a review.
Where is now your might that was dazzling with
glory?
Where is your antiquity lauded in story?

You walls, dark and ruinous, covered with grime,
Defenceless, unpeopled and dumb!
I tenderly fancy your most precious time
You've had in the centuries' run!
Invaluable time! Shall we see your revival?
Or shall you like youth just in dreams find
survival?

Each time when through Trakai I happen to go
With pain my heart bitterly cries.
A sorrowful tear down my cheek starts to flow
And suddenly clouds my blue eyes.
In vain my poor heart tries to seek consolation,
All round I see darkness and bleak desolation.

Translated by Lionginas Pažūsis

VAKARAS (ANT EŽERO KETURIŲ KANTONŲ)

Ežero skaisčios bangos liūliavo
Žaliu smaragdu;
Laivą be irklo varė, lingavo
Vėsos dvelkimu.

Saulė už Alpių leidos sutingus;
Varpai Liucernos
Dievui aukojo darbus vargingus
Žmogaus ir gamtos.

Medžių ant saulės kepintas lapas
Nuspindo rasa;
Rožių iš kalnų papūtė kvapas
Skania sveikata.

Audžiau nurimęs aukso svajones
Aušros spinduliais;
Lėkė jos, skrido, pilnos malonės,
Padangių keliais.

Vedė jas paukščių kelias žvaigždėtas,
Lydėjo širdis
Į tolimąsias, į numylėtas
Tėvelių šalis.

Kiek atminimų-atsitikimų,
Gyvų kitados,
Vienas už kito brėško ir švito
Anapus ribos!

Ten, kur palangėms stiepias sužiurę
Žemčiūgų žiedai,
Kur raudonmargę kreipia kepurę
Jurginų pulkai,

Ten, kur sesutės rūta dabina
Kasas nuo mažens,
Kur juodbėrėlį brolis augina
Balnot ant rudens,

Ten, kur Dubysa mėlyna juosta
Banguoja plati!..
Ko, ašarėle, ko tu per skruostą
Kaip perlas riedi?

Ten tai prabėgo mano brangiausi

Jaunystės laikai,
Ir po tiek metų pats savęs klausi:
Tai vien tik sapnai?

Kiek atminimų-atsitikimų,
Gyvų kitados,
Vienas už kito brėško ir švito
Anapus ribos!

EVENING ON THE LAKE OF THE FOUR FOREST CANTONS

Chilly lake breezes rippled the waters
Of emerald green
And with no oarsman drove the boat forward
As if in a dream.

Slowly the Alpine sunset was fading;
The bells of Lucerne
Man's load of troubles and those of Nature
To Heaven returned.

Scorched in the blazing sun russet foliage
Sparkled with dew.
Down from the mountains health-giving roses
Their sweet perfume blew.

Into my golden dreams I lay weaving
The rays of the sun;
My thoughts went soaring, earth gladly leaving
Down sky-roads to run.

Starlit the path was down which they hurried,
My heart followed too,
To my forefathers' country beloved
So far now from view.

How many faces, happenings, places
In memory rose,
And bright as dawn shone from beyond where
The boundary goes.

Where below windows climbing nasturtiums
So eagerly stare,
Where hosts of dahlias gaily are twirling
Red hats in the air.

There where my sisters' plaits in the morning
With sweet rue are tied,

Where brother's horse is ready by autumn
To saddle and ride.

Where the Dubysa smoothly is flowing,
With blueness unique...
Why, little teardrop, why are you rolling
And wetting my cheek?

There I spent happy years that I treasure,
The years of my youth.
Now I am sadly wondering whether
It happened in truth.

How many faces, happenings, places
In memory rose
And bright as dawning shone from beyond where
The boundary goes!

Translated by Peter Tempest